

MĚSÍČNÍK FRYŠTÁCKÉ FARNOSTI
21. ROČNÍK - ČERVEN 2023 - ČÍSLO 227

FARNÍČEK

Farní pouť do Říma a Assisi

ÚVODNÍ SLOVO

Milé sestry a bratři, čtenáři Farníčku,

prožili jsme dlouhé a krásné období velikonocní, trvalo 50 dnů. Má dva vrcholy: **Slavnost vzkříšeného Pána a Slavnost seslání Ducha svatého**. Čtyřicet dnů se Ježíš zjevoval ženám, apoštolům, učedníkům a dokonce pěti stům lidí, a to na různých místech: Ve večeradle, na cestě do Emmauz, u hrobu, u Galilejského jezera. Jinými slovy: v kostele, v našem závěru života – ve smrti. Abychom to dokázali vnímat, k tomu potřebujeme působení svatého Ducha. „Svatý Duchu, sestup k nám, dej své světlo temnotám, v jasu lásky nech nás žít...“ Proto také letos o slavnosti Seslání Ducha svatého našich devět mladých lidí přijalo skrze službu našeho biskupa Karla svátost biřmování – dary Ducha k poznání Ježíše Krista jako Pána, odvahu k následování i svědectví o něm dalším lidem. O tom se dočtete na jiném místě Farníčku.

Také si můžete přečíst malou reportáž o naší farní pouti do Říma, Vatikánu a Assisi.

Pro takřka všechny účastníky to byl hluboký a jedinečný zážitek být u prvopočátků křesťanství v centru Římské říše – v Římě, a u silného středověkého vzletu křesťanství skrze svatého Františka a svatou Kláru v Assisi.

A co je před námi? Ve čtvrtek 8. června Slavnost Těla a Krve Páně a v pátek 16. června Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova. Přijďte tyto slavnosti liturgicky prožít a do Ježíšovy bezvýhradné a bezpodmínečné lásky se ponořit.

A je tu ještě jedna důležitá skutečnost výhradně pro muže. Na neděli 18. června připadá Den otců, které zveme v sobotu 17. června k neformálnímu bratrskému posezení na farním dvoře pod pergolou u dobrého vína při sdílení o životě.

Sestry a bratři, všem vám k radostnému žití se vzkříšeným Pánem v síle a světle Ducha svatého žehnám.

o. Josef

CESTA SVĚTLA V PŘÍRODĚ

Nedělní odpoledne slibovalo nejen takřka letní slunečné počasí, ale i bouřku, která zřejmě odradila mnohé poutníky. U kříže na Vylantách se nás sešlo nakonec 16, z toho pouhé tři ratolesti, a to rodiny Fuksových. Nicméně jsme se vydali na okruh po louce a okraji lesa a poslouchali úryvky z Písma a texty Cesty světla, zkompletované arcibiskupem Janem Graubnerem, za doprovodu písně Jako vítěz, kterou složil Mons. Josef Hrdlička. I přes víchř na dvou zastaveních jsme modlitbu dokončili asi tak za hodinu právě včas, abychom dojeli do svých domovů suší.

Výhled z Vylant na Fryšták je nejkrásnější i za temně modrého nebe!

SVÁTOST BIŘMOVÁNÍ

Nové otevření se působení Ducha svatého ve svém životě a přijetí jeho darů prožilo v neděli 28. 5. 2023 devět mladých lidí naší farnosti. Jsou to: Jaromír a Štěpán Fuksovi, Magdaléna a Kristýna Ponížilovy, Václav Kučera, Dominik Němec, Tomáš Novák, Sára Holíková a Johanka Krčmová.

Co se v nich stalo, má stát, pohledme očima víry skrze tři důležité náповědi církve a jejich svatých. Nejprve z učení církve:

„Když bylo dokonáno dílo, které Otec na zemi Synovi svěřil, byl v den Letnic seslán Duch svatý, aby ustavičně posvěcoval církev a věřící tak měli skrze Krista v jednotě Ducha přístup k Otci...Duch svatý přebývá v církvi a v srdci věřících jako v chrámě, modlí se v nich a vydává svědectví, že jsou přijati za vlastní. Uvádí církev do veškeré pravdy a sjednocuje ji ve společenství a službě, k tomu ji vybavuje a řídí různými charismatickými dary“ **z dogmatické konstituce 2. Vat. koncilu Lumen gentium**

„Když bylo ke zdárnému konci dovedeno všechno, co mělo být na zemi vykonáno pro naši spásu, bylo ještě třeba, abychom dostali podíl a účast na božské přirozenosti Slova, to znamená, zanechat svého života, změnit jej v jiný a začít zcela novou existenci pro Boha. Toho však nebylo možno dosáhnout jinak než ve společenství Ducha svatého. Nejvýš vhodná a přiměřená doba pro seslání Ducha svatého a jeho sestoupení na nás byla ta, která navazovala na odchod našeho spasitele Krista z tohoto světa... Duch přece všechny, v nichž se usídlil a přebývá, proměňuje přímo v jiné lidi...“

z komentáře svatého Cyrila Alexandrijského, biskupa, k Janovu evangeliu

„Milost Ducha svatého se právem nazývá silou, neboť ti, kteří ji přijímají, se stávají silnějšími než všechno protivenství tohoto světa. Kdo se totiž mohl víc považovat za slabé lidi než apoštolové? Síla Ducha svatého přemohla strach, zvítězila nad protivenstvím, výhrůzkami a mučením a těm, na které sestoupila, se dostalo nadpřirozené odvahy vést duchovní boj do té míry, že se uprostřed trestů, mučení a protivenství nebáli, ale naopak jásalí.“

svatý Řehoř Veliký

A náš biskup Karel citoval knihu Zjevení svatého Jana s Ježíšovými slovy: „*Hle, stojím u dveří a klepu, kdo mi otevře, k tomu vejdu.*“ Otvírejte denně dveře svého srdce Synu a Duchu svatému, zvete je k sobě a budou se dít zázraky ve vás i kolem vás!

Přijměte, milí biřmovanci i všichni farníci, jeho výzvu, ať se dějí zázraky ve vás, i kolem vás.

připravil o. Josef

50. LET KNĚŽSTVÍ SLAVÍ – BISKUP KAREL HERBST A P. PAVEL UHŘÍK

„Zlaté“ kněžské jubileum oslaví v těchto dnech dva duchovní, výrazně spojení s Fryštákem: zdejší rodák P. Pavel Uhřík, člen kapucínské řádu, který v současnosti žije jako důchodce v klášteře kapucínů v Olomouci, kde také vypomáhá v duchovní správě. A vedle něj také biskup Karel Herbst, v naší farnosti známý jako „otec Kája“, který zde působil jako duchovní správce v letech 2000-2002, a poté byl jmenován pomocným biskupem pražským. Oba byli na kněze vysvěceni ve stejný den – 23. června 1973 – Otec Pavel v Olomouci a otec Kája v Praze.

Otec Pavel je synem Vladimíra Uhříka a Boženy Uhříkové, rozené Zapletalové. Narodil se ve Fryštáku v Nové Ulici, později rodina bydlela na Souhradech. Ve Fryštáku prožil i své dětství a mládí, a z těch dob zde má celou řadu přátel, spolužáků a známých, s nimiž se rád setkává. Po maturitě a studiu teologie přijal kněžské svěcení v olomoucké katedrále z rukou tehdejšího biskupa – apoštolského administrátora Josefa Vrány. Zajímavostí primiční mše svatě otce Pavla, která se konala ve fryštáckém kostele, bylo to, že na místa v předních řadách byli pozváni mentálně a tělesně postižení lidé. Tím byl vyjádřen známý biblický citát „Cokoli jste udělali pro jednoho z těchto mých nejposlednějších bratří, pro mne jste udělali.“

Cesta ke kněžství otce Karla Herbsta, rodáka z Prahy, byla odlišná. Maturitu si dodělával až při zaměstnání, kdy pracoval jako opravář elektrických lokomotiv. Na bohosloveckou fakultu v Litoměřicích nastoupil na podzim 1968, kdy už mu bylo 25 let. Kněžské svěcení přijal z rukou pražského arcibiskupa Františka Tomáška v katedrále sv. Víta. Dlouho ale v oficiální duchovní správě působit nemohl. Už po roce a půl, 6. ledna 1975, mu byl odňat státní souhlas k výkonu duchovenské činnosti za to, že při čtení vánočního pastýřského listu vynechal větu o tom, že oslavíme 30. výročí osvobození naší vlasti sovětskou armádou. Následujících 11 let musel pracovat v civilním zaměstnání jako čistič výkladních skříní. Zároveň se ale intenzivně věnoval práci s mládeží, zejména organizaci známých salesiánských „chaloupek“, a má tak velkou zásluhu na formaci celé generace salesiánské mládeže v nelehkých dobách totality.

Oběma jubilantům přejeme Boží požehnání, hojnost darů Ducha Svatého a ochranu Panny Marie. A těšíme se na další milá setkání, ať už přímo ve Fryštáku nebo i jinde.

Vít Němec

JUBILEJNÍ ROK ARCIBISKUPA ANTONÍNA CYRILA STOJANA

STOJAN PŘED NEJSVĚTĚJŠÍ SVÁTOSTÍ

Nejdrahocennější poklad, který Církev opatruje, je božská Eucharistie, Tělo a Krev Páně. Církev koná mnoho posvátných modliteb a obřadů. Nejposvátnějším je slavení eucharistické obětní hostiny. Církev má mnoho prostředků k tomu, aby věřící duchovně posilovala a sytila. Nejúčinnějším lékem a pokrmem je svátostné přijímání Těla a Krve Páně. Kněz je zprostředkovatelem všech těchto darů.

Mluvíme-li o Stojanovi – knězi a biskupovi, chceme vědět, jaká byla jeho úcta k Nejsvětější Svátosti.

Čteme-li v jeho duchovním deníku o přípravě a průběhu bohoslužby, řekneme si: Tak vypadá pravý kněz Kristův a pravý ctitel Nejsvětější Svátosti. Stojanova láska k svátostnému Kristu za 47 kněžských let nikdy neochabla. Naopak, stále více hořela. **Stojan byl jako poslanec věčně na cestách, projížděl Moravu nebo Rakousko křížem krážem. Každá jeho cesta však začínala a končila před svatostánkem.** Jestliže byla noc a kostel byl zavřen, klekával u dveří a pozdravoval svátostného Spasitele. Při bohoslužbě byl vždy usebrán. Jeho přítomnost v Božím domě byla tichá, posvátná a hluboce zbožná. Pokud nesl Tělo Páně nemocným, ani v tuhé zimě si nepřikrýval hlavu. Netrpěl, aby kostelník nebo ministranti chodili před oltářem hlučně nebo ledabyle. **Péče o stavbu a výzdobu tolika chrámů nesla pečeť lásky ke svátostnému Kristu.** Jako arcibiskup zavedl v rezidenční kapli denní svátostné pozhennání. Tam také končily všechny jeho porady.

Své ovečky vedl k častému přijímání Eucharistie. Dochovaly se nám eucharistické modlitby, které osobně složil. Předříkával je dětem, mládeži i dospělým jako přípravu a díkůčinění při sv. přijímání. Vanou z nich božské ctnosti, které vléval do duší, posilovaných přijetím Těla Páně.

Alespoň jeden pohled na to, jak pozvedal ve své dražovické farnosti eucharistický život: Od 5. do 13. ledna 1892 uspořádal v Dražovicích misie. Nikde se nepracovalo. Kostel býval přeplněn od rána do večera. Věřícím byli dobrým příkladem také místní učitelé. Svátosti přijali všichni farníci schopní jejich přijetí i 300 lidí přespolních.

Stojan jako duchovní organizátor mnoha poutí dbal neúnavně o to, aby všichni poutníci přistoupili ke sv. přijímání. Společné sv. přijímání při slavné bohoslužbě tvořilo vždy vrchol těchto „stojanovských duchovních obnov“. Nikdy nesměl chybět průvod s velebnou Svátostí, se zasvěcením eucharistickému Srdci Páně a společnou obnovou křestního slibu. Všechno začínalo a končilo před eucharistickým Kristem. Zvláštním posvátným kouzlem byly promluvy, jež sám přednášel před svatostánkem. Kdyby kaple v arcibiskupské rezidenci mohla mluvit o tolika úpěnlivých, horoucích modlitbách vysíleného, starostmi a chorobou ztrýzněného arcipastýře, ta by vyprávěla!

Také pro nás musí být Nejsvětější Svátost středem duchovního života.

Návštěvy Nejsvětější Svátosti v našem farním kostele.

Není Kristus Pán od nás opuštěn?

vybral o. Josef

FRYŠTÁCKÁ FARNÍ POUŤ DO ŘÍMA - VATIKÁNU A ASSISI 7. - 13. 5. 2023

Pouť byla vyhlášena v únorovém Farníčku a samozřejmě i v kostele. Nakonec se sešel počet 45 poutníků, z toho P. Josef Brtník a Jindřich Miklas – průvodce skupiny. Z fryštácké farnosti nás bylo 27 a další zájemci takřka z celých Čech a Moravy.

8. května 2023

První zastávkou dne byla **bazilika Santa Maria Maggiore**. Je to monumentální stavba s kazetovým stropem z 5. století. Pod hlavním oltářem je krypta Narození Páně, ve které se uchovávají domnělé pozůstatky betlémských jeslí. První „římskou“ mši sv. jsme slavili v **kostele sv. Prasedy**. U komunity, která na tomto místě byla, pobývali také naši Cyril a Metoděj. Dále jsme pokračovali kostela **sv. Alfonse**. Jedná se o nový kostel, jelikož byl postaven až v letech 1855-59 a patří redemptoristům. V první levé boční kapli je impozantní obraz sv. Jana Nepomuka Neumanna. Dalším cílem byl **kostel sv. Marcellina a Pietra v Lateránu**. V roce 2012 byl titulárním kardinálem tohoto kostela jmenován Dominik Duka. Po obědové pauze jsme se vydali **ke Svatým schodům a Svatyni svatých**. Je zde 28 schodů, které přivezla z Jeruzaléma sv. Helena a scházel po nich sám Ježíš Kristus, když šel v Pilátově domě od soudu. Naproti „přes ulici“ stojí Laterán. Prostor je 140 m dlouhý a 140 m široký. Nacházejí se zde sochy všech apoštolů od Berniniho v nadživotní velikosti (7 m). Původně na místě dnešní stavby byly pozemky rodu Lateraniů, kteří však na počátku 4. století upadli v nemilost a jejich pozemky zabral císař Konstantin. Vybudoval na nich první římskou křesťanskou baziliku. Do roku 1309 byl přilehlý Lateránský palác oficiální papežskou rezidencí a do roku 1870 byli všichni Svatí otcové uváděni do úřadu v tomto kostele. Papež zde, v hlavní katedrále města, slouží na Zelený čtvrtek mši sv. V Lateránu proběhly také čtyři všeobecné koncily. Otec Josef nás po oficiální „exkurzi dne“ zavedl do kaple, ve které se nachází „největší křtitelnice na světě“. Po návratu do hotelu nás čekala večeře v blízké restauraci a poté v hotelu modlitba večerních chval.

9. května 2023

Prvním cílem tohoto dne byly **Kalistovy (Kalixtovy) katakomby**. Jako první jsme navštívili Papežskou kryptu – byli zde pohřbeni Svatí otcové. Druhá na cestě byla Krypta sv. Cecílie z počátku 9. století. Najdeme zde sochu ležící sv. Cecílie, která na svých rukách symbolicky vyjadřuje třemi vztyčenými prsty Nejsvětější Trojici a jedním prstem, že je jen jeden Bůh. Všechny místnosti a chodby jsou vysekány do sopečného tuфу. Kopalo se tu 300 let. V celém komplexu bylo téměř půl milionu zemřelých. Mši sv. jsme slavili v „kapli“ – prostorné místnosti mezi pohřbenými. Při procházení dalších skupinek návštěvníků kolem naší „kapličky“ jistě mnohé napadlo, že je to, jako když se na první křesťany řítily rozzuření římsí vojáci.

Po návštěvě katakomb jsme se vydali k **areálu trapistického kláštera Tre fontane**. Zadní kostelík (Scala Coeli) stojí na místě, kde byl stát sv. Pavel. Druhý kostelík nese název Santa Scala a připomíná se zde jeskyňka, ve které sv. Pavel strávil poslední noc před popravou. Poté jsme přejeli k **třetí římské bazilice – Sv. Pavlu za hradbami**. Původně pochází ze 4. století. Prostor je to úchvatný! Zaujme nejen nádherný deskový strop, ale také řada medailonů s portréty všech papežů od sv. Petra až po současného papeže Františka. Dalším cílem byly kostely na Aventinu.

První zastávkou byla **bazilika Santa Sabina**.

POKRAČOVÁNÍ

Pochází z 5. století. V Santa Sabině pravidelně slouží mši sv. Svatý otec. Vrata do kostela jsou vyzdobena SZ a NZ výjevy a slouží pro katechumeny jako vizuální pomůcka při výuce. Dále jsme pokračovali do vedlejší baziliky sv. Alessia z 11. století. Podle legendy byl Alessio synem bohatého senátora, ovšem uprchl na východ, aby se stal poutníkem a vyhnul se svatbě. Když se po mnoha letech vrátil domů, zemřel nepoznan vlastní rodinou, pod schody ve vstupní hale rodného domu, kde žil. Že je to Alessius zjistili jeho příbuzní až po jeho smrti. Pokračovali jsme do benediktinského kláštera **San Anselmo**. Je to nový kostel a klášter z 19. století, postavený v novorománském slohu. Z nedalekých zahrad jsme pak obdivovali krásný výhled na Řím. Po večeři mnozí z nás nezáváhali na nad nabídkou noční procházky **k Fontáně di Trevi**.

10. května 2023

Tento den byl spojen s Vatikánem – dopolední audienci s papežem Františkem a Vatikánskými muzei. Papež František měl zrovna důležitou návštěvu, a to koptského biskupa. Vatikánská muzea by byla na knihu, a tak se omezíme pouze na to, že je tam skutečně mnoho k vidění. Naším cílem byla Sixtinská kaple – Michelangelovy nádherné malby. Dále jsme pokračovali do **baziliky sv. Petra**. Je dlouhá cca 212 m. Pětilodní bazilika, hrob sv. Petra, Michelangelova Pieta, kterou vytvořil v 25 letech, socha Dona Boska, „jeskyňky“ s hroby papežů... Po pauze na oběd jsme se pěšky přesunuli do **kostela Santa Maria delle Grazie** nedaleko Velehradu, kde jsme slavili mši sv.

11. května 2023

Na dnešní den byl naplánován Kapitol. Začínali jsme na **Piazza di Venezia**. Na náměstí se konají např. vojenské přehlídky. Z Piazza del Camidoglio je nádherný výhled na **Forum Romanum** – antickou část Říma. Pokračovali jsme do baziliky **Santa Maria in Aracoeli**. Nachází se zde sarkofág sv. Heleny, která je zde pochována. V samostatné kapli se zde nachází soška Bambino di Roma. Byla vyrobena v Jeruzalémě z olivového dřeva z Getseman. Jezulátko navštěvují matky před porodem, aby si vyprosily speciální požehnání. Dále jsme se vydali na cestu mezi **Císařskými fóry** ke Koloseu. Nejprve jsme však šli do **kostela sv. Petra v okovech**. Je zde např. obraz, jak anděl budí sv. Petra, když jej přišel vysvobodit ze žaláře. Po obědové pauze jsme navštívili místo, kde stával **Domus Aurea – Zlatý dům císaře Nerona**. Dnes je zde park. Dnešní mši sv. jsme prožívali v **kostele sv. Klimenta**. Uspořádání kostela je z 6. století: evangelní a epištolní strana. Jsou zde v kryptě uloženy ostatky sv. Cyrila. Freska, která se týká NÁS: Lev XIII. obětuje staroslověnskou církev Kristu, vedle něj stojí sv. Cyril a Metoděj. Po večeři se 14 poutníků pod vedením pana Miklase rozhodlo navštívit Španělské schody. Sedm minut od Španělských schodů se nachází Fontána di Trevi.

12. května 2023

Dnešek byl věnován Assisi, sv. Františkovi a sv. Kláře. Nejprve jsme v **Santa Maria degli Angeli** navštívili baziliku, v níž je Porciunkula. V klášteře františkánů u **baziliky sv. Františka** jsme v **kapli sv. Bonaventury** slavili mši sv. Poté jsme si prohlédli baziliku sv. Františka. Sv. František je pohřben pod hlavním oltářem v románské části. Horní bazilika má skutečně důkladně vymalovaný presbytář. Následně jsme šli k rodnému domu Františka, resp. **ke kostelu Chiesa Nuova**. Stojí zde sousoší Františkových rodičů.

DOKONČENÍ

Další zastávkou byl **kostel S. Maria Maggiore**. Je zde pohřben bl. Carlo Acutis. Dále jsme zavítali do **kostela sv. Kláry**. Sv. Klára je pohřbená v podzemí tohoto románsko-gotického kostela. Pokračovali jsme do **katedrály sv. Rufina** z 11. století. Rufinus je patronem Assisi. V hlavní lodi katedrály se nacházejí sochy starozákonních proroků: Mojžíš, Amos, Izajáš, Ozeáš, Jeremiáš, David, Eliseus, Aaron, Melchisedech. V podlaze je možno se podívat na původní základy katedrály.

Po prohlídce katedrály jsme dostali rozchod a mohli si např. vyšlápnout ke zřícenině opuštěné pevnosti na vrchu Rocca Maggiore nad Assisi.

Krásný zážitek!

Basilika sv. Františka v Assisi a sv. Petra v Římě

DOKONČENÍ ZE STRANY 5.

Dochovalo se nám mnoho **Stojanových eucharistických modliteb a pojednání**. Závěrem vyslechněme malý úryvek, jak **Stojan povzbuzoval k návštěvám Nejsvětější Svátosti**:

„Kdykoliv máme příležitost, stavme se v kostele a vykonajme malou krátkou návštěvu Nejsvětější Svátosti oltární. Nejdeme okolo svého přítele, abychom s ním ani slova nepromluvili. Pán je nade všechno - učiňme u něho návštěvu. U něho se povznese naše srdce. Pán k nám tajemně promluví a takové slovo vyváží vše, co nám může nabídnout svět. Ježíš Kristus přítomný ve Svátosti jménem všech křesťanů vzdává Bohu Otci bez přestání nejvyšší poctu... Návštěvník se přidružuje svou soukromou pobožností ke Kristu... Kristus Pán ve své Svátosti připravil stánek svého milosrdenství a svých milostí. Proto i každá věřící duše je povzbuzena k důvěrné naději slovy sv. Pavla: ‚Přistupme tedy s důvěrou k trůnu milosti, abychom došli milosrdenství a našli milost, kdykoli potřebujeme pomoci‘. (Žid 4,16)

RODINA: ZÁRMUTEK*(Katecheze papeže Františka, generální audience 17. 6. 2015)*

V cyklu katechezí o rodině se dnes budeme inspirovat přímo epizodou, kterou podává evangelista Lukáš a kterou jsme právě vyslechli (srov. Lk 7,11-15). Je to velice dojemná scéna, která nám ukazuje Ježíšův soucit s těmi, kdo trpí – v tomto případě s vdovou, která ztratila jediného syna – a ukazuje také Ježíšovu moc nad smrtí.

Smrt je zkušenost, která se týká všech rodin bez jakékoli výjimky. Je součástí života, ale přece, dotkne-li se rodinných citů, nikdy neumí vypadat přirozeně. Pro rodiče je obzvláště trýznivé, když přežijí svoje děti. Ztrátou syna či dcery se jakoby zastaví čas: otevře se propast pohlcující minulost i budoucnost. Smrt, která odnáší dítě v raném či mladém věku, je facka příslibům, darům a obětem lásky s radostí odevzdaným životu, který jsme přivedli na svět. **Často přicházejí na mši do Domu sv. Marty rodiče s fotkou syna, dcery, dítěte, chlapce či děvčete a se ztrápeným pohledem mi říkají: „Zemřel, zemřela“.** Smrt udeří a když jde o potomka, udeří v hloubi. Celá rodina je paralyzována, oněmí. A podobně je trýzněno také dítě, které zůstane osamoceno ztrátou jednou či obou rodičů. Ptá se: „Kde je tatínek? Kde je maminka?“ – V nebi. – „A proč jej nevidím?“. Za touto otázkou se skrývá úzkost v srdci osamělého dítěte. „Kdy se vrátí tatínek? Kdy se vrátí maminka?“ Co odpovědět trpícímu dítěti? Taková je smrt v rodině.

V těchto případech je smrt něco jako černá díra, která se v životě rodin otevře a na níž neumíme dát žádné vysvětlení. A někdy to dojde dokonce tak daleko, že bývá kladena za vinu Bohu. Mnoho lidí – a já jim rozumím – se na Boha hněvá, rouhá se: „Proč jsi mi vzal syna, dceru? A Bůh není, Bůh neexistuje! Proč to udělal?“ Kolikrát jen jsme to slyšeli! Tento hněv v srdci nějak souvisí s obrovskou bolestí. Ztráta syna či dcery, tatínka či maminky je obrovská bolest. A toto se v rodinách děje nepřetržitě. Tehdy, jak jsem už řekl, je smrt jako nějaká díra. Fyzická smrt má však komplice, kteří jsou ještě horší než ona a nazývají se nenávisť, závist, pýcha, lakomství; zkrátka hříchy světa, který pracuje pro smrt a činí ji ještě bolestivější a nespravedlivější. Rodinné city vypadají jako bezbranné a předurčené oběti těchto - smrti nápomocných - mocností, které dějiny člověka provázejí.

V Božím lidu je mnoho rodin, které s milostí Božího soucitu darovaného v Ježíši, dokazují činem, že smrt nemá poslední slovo. To je opravdový úkon víry! Pokaždé když rodina, která má zármutek, nachází sílu k zachování víry a lásky, jež nás sjednocují s těmi, které máme rádi, už nyní brání smrti v tom, aby si vzala všechno. Temnotě smrti je třeba čelit intenzivnější prací lásky. „Bože buď naším světlem v temnotách,“ říká jedna z invokací večerní modlitby breviáře. **Ve světle vzkříšeného Pána, který neopouští nikoho z těch, které mu Otec svěřil, můžeme odejmout smrti její „bodec“, jak řekl apoštol Pavel (1 Kor 15,55); můžeme jí zabránit, aby otrávil náš život, zmařila naše city a uvrhla nás do nejtemnější prázdnoty.** V této víře se můžeme těšit navzájem a vědět, že Pán přemohl smrt jednou provždy. Naši drazí nezmizeli do temnot nicoty: naděje nás ujišťuje, že jsou v dobrých a mocných rukou Božích. Láska je silnější než smrt. Proto je cestou umožňování růstu lásky její upevňování.

DOKONČENÍ Z PŘEDCHÁZEJÍCÍ STRANY

A láska nás bude střežit až do dne, kdy bude každá slza setřena a „*nebude už smrt ani zármutek, nářek ani bolest*“ (Zj 21,4). **Necháme-li se udržovat touto vírou, může doznáný zármutek zrodit ještě silnější solidaritu v rodinných svazcích, novou otevřenost pro bolest jiných rodin**, nové bratrství s rodinami, které se rodí a obrozují v naději. Rodit se a obrozovat se v naději – to nám dává víru. **Chtěl bych však ještě zdůraznit poslední větu evangelia**, které jsme dnes slyšeli (srov. Lk 7,11-15). Jakmile Ježíš vrátí život mladíkovi, synovi matky, která byla vdovou, evangelium dodává: „*Ježíš ho vrátil jeho matce.*“ **A to je naše naděje! Pán nám vrátí všechny drahé, kteří od nás odešli, a my se s nimi znovu setkáme.** Tato naděje neklame! Dobře si pamatujme toto Ježíšovo gesto: „*Ježíš ho vrátil jeho matce*“. Tak učiní Pán se všemi našimi drahými v rodině!

Tato víra nás chrání před nihilistickou vizí smrti stejně jako před falešnými útěchami tohoto světa, aby křesťanská pravda „nebyla zaměňována za mytologie nejrůznějších druhů“. Dnes je zapotřebí, aby pastýři a všichni křesťané konkrétněji vyjadřovali smysl víry vzhledem k zármutku v rodině. Nesmí být popíráno právo na pláč – v zármutku máme plakat – také Ježíš „zaplakal“ a „byl hluboce dojat“ velkým zármutkem rodiny, kterou miloval (Jan 11,33-37). Spíše můžeme čerpat z jednoduchého a mocného svědectví mnoha rodin, které dovedly rozpoznat v tvrdém přejití smrti také bezpečné přejití ukřižovaného a vzkříšeného Pána a Jeho neodvolatelný příslib vzkříšení mrtvých. **Práce lásky Boží je silnější než práce smrti. A právě s touto láskou máme spolupracovat, stávat se jejími činorodými „komplici“ svojí vírou!** A pamatujme na ono Ježíšovo gesto: „*Ježíš ho vrátil jeho matce*“, tak bude jednat se všemi našimi drahými i s námi, až se setkáme, a bude v nás definitivně poražena smrt. Je přemožena Ježíšovým křížem. Ježíš nás všechny vrátí do rodiny!

Připravil o. Josef

MODLITBA ZA KNĚZE

Na víc než třech tisících poutních míst celého světa se v pátek 16. června 2023, o slavnosti Nejsvětějšího srdce Ježíšova, budou věřící modlit růžencem za posvěcení kněží. Jedním z nich bude také Svatý Hostýn. Modlitba růžence světla zde začne ve 12.15 a předcházet jí bude mše svatá na tentýž úmysl.

Setkání, které iniciovala organizace WorldPriest, je součástí celosvětové růžencové štafety. Ta bude 16. června probíhat celých čtyřia dvacet hodin a po celém světě.

Své pozhennání této akci zaslal prostřednictvím kardinála státního sekretáře také papež František. „Svatý otec se modlí, aby naše blahoslavená Matka vždy vedla a chránila všechny kněze. Jeho Svatost s láskou a vděkem svěřuje kněze i všechny, kdo se připojí k této iniciativě, do přímlyvy Panny Marie, Královny posvátného růžence, a s radostí uděluje své apoštolské pozhennání jako znamení milosti a pokoje,“ napsal kardinál Pietro Parolin. Podle pořadatelů je růžencová štafeta příležitostí k prosbě za kněze: „Modlíme se, aby jim Bůh skrze naše modlitby žehnal a zahrnul je svými milostmi.“

Setkání s modlitbou za kněze bude na Svatém Hostýně zahájeno v 11.15 mší svatou v bazilice, růžencová štafeta pak začne od 12.15 a její součástí bude i modlitba, kterou pro tuto příležitost vytvořil emeritní papež Benedikt XVI.

Připojit se můžete také on-line, prostřednictvím kamery ze svatohostýnské baziliky.

- 1.6. Památka svatého Justina
 4.6. Slavnost Nejsvětější Trojice
 5.6. Památka svatého Bonifáce
 11.6. 10. neděle v mezidobí
 13.6. Památka svatého Antonína z Padovy
 16.6. Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova
 18.6. 11. neděle v mezidobí
 21.6. Památka svatého Aloise
 24.6. Slavnost Narození Jana Křtitele
 25.6. 12. neděle v mezidobí
 28.6. Památka svatého Ireneje
 29.6. Slavnost svatých Petra a Pavla

ZÁPIS Z 6. PASTORAČNÍ RADY FARNOSTI FRYŠTÁK, ZE DNE 14. 5. 2023

Program:

- Uvítání**, modlitba k Duchu sv., četba Písma Jan 14,15-21
- Vzdělávání – CHRISTIFIDELES LAICI (Chfl)**
 5. kapitola – ABYSTE NESLI HOJNĚJŠÍ OVOCE
 Výchova a vzdělávání laiků - str. 104-116, odst. 57-64
 Poutníci Vás obohatí Římem, Vatikánem
- Nověna k Duchu svatému** – obsazení termínu nověny
Vigilie v sobotu dne 27. 5. 2023 21:00; bohoslužba slova;
 obnova biřmování ;
 biřmování – patronát osoby nad biřmovanci, biskup Karel Herbst,
 bude 9 biřmovanců, 1. sv. přijímání, víkend chlapců v Rajnochovicích
- Různé:** seminář provinc. – 5.- 6.6. Fryšták – Salesiánská identita farnosti
 DC I. (22.-27.8.), II. (8.-13.8.), IV. (5.-10.9.)

A co jméno?

Zachariášovi a Alžbětě se narodil syn, na kterého dlouho čekali. Všichni si mysleli, že chlapec dostane jméno po otci. Jenže... pak to bylo jinak! Co se pak stalo? A jak se nakonec jmenoval? Všechno se dozvíš, když vyluštíš následující osmisměrku:

N	E	B	O	J	S	E	M	D	U	O	L	B	L	E	V
A	M	H	L	A	V	A	Z	Á	S	T	U	P	Y	A	L
D	A	E	Y	A	C	T	H	O	L	U	B	I	C	E	E
A	R	R	K	L	E	K	B	E	R	Á	N	E	K	S	I
I	I	O	L	E	N	A	T	V	A	P	M	J	A	R	R
D	E	D	Y	Č	A	I	Ě	T	K	M	O	Í	Ř	S	B
O	E	E	B	V	T	Z	Ě	E	E	R	Ž	K	S	T	A
R	M	S	O	Ř	E	B	L	D	D	V	I	T	A	A	G
E	O	B	K	N	Ž	K	R	Á	L	O	V	S	T	V	Í
H	L	N	Í	L	Ě	D	N	A	U	D	O	E	S	D	E
Z	A	CH	A	R	I	Á	Š	S	E	A	T	Ř	J	Y	M
J	S	E	R	N	O	V	Ř	Á	T	L	O	K	A	T	N
J	P	O	K	Á	N	Í	B	Ů	H	K	O	R	O	R	P
Ť	Š	U	O	P	M	É	L	A	Z	U	R	E	J	A	N

Alžběta
Anděl
Beránek
Bůh
Gabriel
Herodes
Herodiada
Hlava
Holubice
Chrám
Jan Křtitel
Jeruzalém
Jordán
Kobylinky

Království
Křest
Marie
Med
Mísa
Neboj se
Oltář
Pokání
Poušť
Prorok
Salome
Srst
Syn
Tanec

Včela
Velbloud
Vězení
Voda
Zachariáš
Zástupy
Život

FARNÍČEK – ZPRAVODAJ FARNOSTI SV. MIKULÁŠE VE FRYŠTÁKU

Redakční rada: P. Josef Brtník, Mgr. Pavel Nášel

VYCHÁZÍ MĚSÍČNĚ, URČENO PRO VNITŘNÍ POTŘEBU, NEPRODEJNÉ

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST FRYŠTÁK, P. I. STUHLÉHO 25,

763 16 FRYŠTÁK, TEL: 577 911 005

E-mail: farnicek@post.cz, internet: <http://www.farnostfrystak.cz>.

UZÁVĚRKA PRO VAŠE PŘÍSPĚVKY VŽDY DO 20. DNE V MĚSÍCI

VYŠLO 3.6. 2023 V NÁKLADU 200 KS.